

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.

ZBORI

Mesečna revija za novo zborovsko glasbo

z glasbeno književno prilogo.

Urejuje Zorko Prelovec.

Letnik III.

1927

Štev. 9 in 10.

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani. Tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za Jugoslavijo 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar. Vsako pomnoževanje partitur in litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične skladbe za ves zbor.

USTANOVLJENA 1889

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 3

Stanje vložnega denarja nad
250 milijonov dinarjev.

Stanje vložnega denarja nad
1000 milijonov kron.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun šte. 10.533
Telefon šte. 16

GLASBENO-KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (zanjo odgovarja Miroslav Ambrožič)

Naročnina na «Zbore» za državo SHS 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Pesmi.

† Srečko Kosovel:

Tih večer.*

Sanjava je vsa pokrajina
Kakor ljubezen najina.
Tiho stopava tam doli,
in kakor v sanjah okoli
zgrinja pred nama tisoč se zvezd,
a do nobene ni cest...
Ljubica, pozabiva,
da nama dušo pokriva
trudno telo,
tja brez teles pohitiva,
kjer se ljubezen izliva
v sinje nebo.

Gustav Strniša:

Delopust.

V gugalice rožne kopnel je nad poljem oblak,
zarja kipela, gorela na rosi cvetlic;
kosca čakala ženjica je žametnih lic,
dehtelo je popje, vabilo v objem je sladak.
Šuštelo je žito — odmeval prirode je klic,
ženjica omamljena legla sred pestrih cvetlic;
škrjanec v dobri pesem visoko je pel,
kot zvonček srebrni k naši ljubavi brnel.

Vladimir Kapus:

Ženjica.

Šel pomladi sem čez polje,
ko pšenica je zorela.
Ko poleti šel sem v polje
moje dekle jo je žela.
Kaj mi mar pšenica zlata:
Trebaj žeti, treba mleti;
mene mak je žarni vabil,
ki je tisti čas bil v cveti...
Mak rdeč sem dal sosedi —
Ej, kaj vse je obljubila!
Da postane mi ženica,
da me srčno bo ljubila.
Danes je poljana prazna,
mlinar kupil je pšenico;
moje dekle je zasnubil,
vzel sosedo za ženico...

Gustav Strniša:

Koroška narodna.

Grem v poljane zelene
čez žalostni Korotan,
cvetje je pokošeno,
žitni klas poteptan.
Škrjanci so odvesljali
vriskaje pod sinje nebo,
niso se belega vrana zbali,
ki je plul nad zemljo —
Stresla se je skala siva,
predramil se kralj Matjaž,
zaiskrila se sablja kriva,
v zarji sijal Obir naš. —
Vrani so beli letali
čez naše koroško polje, —
sužnji svobodni so vstali
med čete Matjaža mladé.
Grem v poljano zeleno,
žitni klas je steptan,
nad trato pokošeno
pa kraka črni gavran. —

Antun Dobronić (Zagreb):

**Reakcija, depresija u našem
muzičkom životu.**

Naša muzička tvorba je kroz posljednji decenij doživjela evoluciju, kakvoj nema para u historiji nijednog drugog naroda. Do svjetskog rata, cjelokupni naš muzički život je imao pretežno provincijalan karakter, a sama muzička tvorba, koja je jedina prava nositeljica ideje, bila je ne samo konzervativna i anacijonalna, nego i potpuno neartistička. — Zanimivo je, da se kod nas ovako muziciralo gotovo čitavo stoljeće, i da nikomu nije palo ni na pamet to da registrira, a kamo da protestira protiv tog potpuno suvišnog muzičkog rada, pa da ni sama čisto umjetničko reproduktivna nastojanja, koja smo primali većinom iz vana, nijesu bila u stanju da idejno pridignu naš vlastiti muzički nivo.

Uzrok ovoj činjenici je nadasve jednostavan. Naši kulturni centri do prije rata nisu dali, i nisu mogli da iz sebe dadu kompozitore nosioce ideja većeg umjetničkog kapaciteta. Gotovo je, da je poticaj prelomu ovih «tradicija» mogao da uslijedi samo putem naših muzičara, koji su svoje stvaralačke pasive primili u velikom stranom svi-

* Iz zbirke «Pesmi» prerano umrlega pesnika Srečka Kosovela. Broširana stane 20 Din, vezana 27 Din. Naroča se na naslov urednika zbirke Alfonza Gspana v Ljubljani.

jetu, a nije puki slučaj, da je ovaj poticaj došao baš od onih naših kompozitora, koji su študirali u uvijek naprednom muzičkom centru i uvijek slavenskom ideologijom prožetom Pragu.

Bilo je to baš na početku velikog rata, kad je Srbija bila gotovo pregažena, kad su do Ljubljane odzvanjali zvuci topovske paljbe, a kad je i u samom relativno mirnijem Zagrebu, uslijed smrti najproduktivnijeg muzičara svoga doba, Ivana pl. Zajca, u muzičkom pogledu vladala potpuna stagnacija. Sinfonijski koncertat «mladih hrvatskih skladatelja», koji je u februaru 1916. u Zagrebu organizovao i dirigirao Fridrik Rukavina, primila je inteligentna zagrebačka publika sa zadovoljstvom, kao vjesnik novog nekog našeg muzičkog nastojanja, tako, da je muzička kritika jednoglasno konstatovala da i u muzici «imamo modernu...»

Zanimivo je konstatovati, kako je taj nastup djelovao na dotadanje akreditovane i službene kompozitore... S ovog je gledišta važno istaknuti, da je onda popularni Vilko Novak otvoreno priznao, da njemu i njegovim kolegama ne preostaje nego da — odlože pero... Ali zato se s druge strane, pomolila i odlučna reakcija, koju najbolje ilustrira činjenica, da kad je jedan «mladi hrvatski skladatelj» zamolio nastavničko mjesto u jednoj našoj muzičkoj školi, da je dobio odgovor: «nema mjesta, i dugo ga ne će biti...»

Od pomenutog koncerta do danas nastupio je u razvoju naših muzičkih prilika brži tempo. Sve kao da je htjelo da nadomjesti naše dotadanje gotovo stogodišnje vrludanje. A nadasve je zanimivo, da su gotovo svi tadanji «mladji» kompozitori htjeli da budu ne samo moderni, nego i nacionalni... Šta više, bio je to ideal, kojemu su htjeli da prionu, i oko kojeg su htjeli da se okupe svi naši muzički autori raštekani po svima našim glavnim muzičkim središtima, pače i po inostranstvu.

Pa kako je sve htjelo da bude moderno, prionula je i naša reprodukcija, koja je po svojoj prirodi uvijek konzervativna, da se prilagodi novim nastojanjima naših autora. Dašto da je pri tom bilo i mnogo snobizma, ali je fakat, da taj u ovom slučaju nije škodio samoj stvari. Naša koncertna poduzeća, pjevačka udruženja pa i sama kazališta su kod naših novijih autora direktno naručivala muzička djela, a muzičkim natjecajima nije bilo ni kraja ni konca... Makar je veći dio ovih, ovako nastalih djela zatajao, ipak je neosporno, da ovoj saradnji naše reprodukcije i produkcije imamo da zahvalimo, da smo danas došli do izvjesnog broja muzičkih djela trajne vrijednosti.

Medjutim je dnevno iskustvo počelo da mjera, da se velika većina naših produktivnih i reproduktivnih muzičara zapravo potpuno uživila u naš muzički napredak, i da kod mnogih ovih naših novijih muzičara postoji veliki nesklad između onoga što hoće i onoga što mogu. I tako se u krugu tih naših novijih muzičkih autora i reproduktivnih muzičara počela da postepeno pomalja sve to veća reakcija sa svim njenim prirodnim posljedicama.

Prvi rezultat ove reakcije je taj, da je i u muzičkom pogledu došao potpuno do izražaja separatizam među našim kulturnim centrima, šta više, da i u samom muzičko-organizatornom radu, u kojem bi trebala najveća koncentracija, zapravo svaki pojedini muzičar vuče na svoj kraj... I oko ovih manjih klika i pojedinih autora se «interesovalo» razne naše reproduktivne državne i privatne ustanove, i jedan dio naše slavne muzičke kritike u faksično društvo s ograničenim jamstvom... Metode i ove reakcije po sebi su jasne: s jedne strane zadržavanje svakog i najmanjeg muzičkog napredka i izvedba djela «opasnih» autora, s druge strane svima mogućim i nemogućim sredstvima guranje vlastite muzičke nedonoščadi, stvaranja «štimuma» u javnom mnijenju i — falsificiranje faksičnog stanja stvari...

A konačna bilanca ovakvog našeg rada je ta, da je naše muzički i instinktivno zdravo općinstvo zapravo otkazalo potporu, da to općinstvo faksički više ne pohađa muzičke izvedbe...; konačna je bilanca, da je ne samo među tim našim produktivnim i reproduktivnim muzičarima, nego i u samom našem općinstvu nestalo pouzdanja u našu muziku, da je i u pogledu naše muzike savladala — opća depresija...

Ova faza, prirodna je posljedica naglog idejnog razvitka naše muzike, i nema sumnje, da će nakon iste nastupiti pročišćavanje i stabilizovanje istinskih vrednota.

Emil Adamič (Ljubljana):

Slovenske narodne pesmi.

(Pripombe k današnji glasbeni prilogi «Zborov».)

Današnja glasbena priloga «Zborov» je posvećena naši slovenski narodni pesmi u prireditvah raznovrstnih načinov. Služi naj nabiralcem našega folklorističnega gradiva ter pevskim zborom v primer, kako je mogoče preprost ljudski napev odeti v samo, tako rekoč prirodno harmonično obleko, ne da bi se prireditelj dotaknil napeva, ne da bi podloženi harmoniji jemal ljudski karakter, torej podal pesem tako, kakor jo neuko ljudstvo baje v resnici poje, dalje nekoliko primerov, kako se zamore napevu podložiti bogatejša harmonična podlaga, kako je mogoče komponirati vsako kitico pesmi na način tematičnih varijacij, kako izkoristiti napev v raznih glasovih in končno, kako izrabiti njegov motivični materijal ter ustvariti skladbo v duhu umetne, a vendar še ljudske pesmi.

Najpreprostejši način, ne prirejevanja, temveč tako rekoč fonografičnega zapisovanja ljudske pesmi objavlja dr. Anton Schwab s svojimi Prleškimi št. 1, 2 in 3. Objavitelj sam pripominja, da jih je zapisal tako, kakor jih je slišal. Slišal pa jih je «od preprostega, neizobraženega mešanega zbora, bistveno od žensk dvoglasno in pa s spremljevanjem harmonike». Pesmi torej vendarle niso tako zapisane, kakor jih je objavitelj slišal. Zapisati bi jih moral dvoglasno in jim podložiti harmoniko, zlasti še, ako zahteva, da naj se pojo, in četudi na koncertnem odru, s harmoniko. Kakšna naj bo ta harmonika, kakšen naj bo obseg spremljevanja, ali naj spremlja igralec pesem samo v znamenitih dveh toničnih in dominantnih

harmonijah, ali naj prinaša tudi napev? G. nabiratelj bi moral to točno objaviti, ako hoče, da se te pesmi izvajajo s harmoniko.

Prepričan pa sem, da teh treh in drugih pesmi ljudstvo prav gotovo ne poje vedno s harmoniko, ker je vsaka taka pristna ljudska pesem na vsak način starejša kakor pa harmonika pri nas. Ako je posnel g. nabiratelj basovsko partijo objavljenih treh pesmi po harmoniki, česar ne verujem, tedaj je bil ta njegov umetnik na harmoniko precej bolj »brihten« kakor so pri nas enaki muzikantje navadno.

Pa tudi naši »preprosti, neizobraženi mešani zbori« ne pojo običajno štiriglasno, najmanj pa uhajajo basovi iz stereotipnega poudarjanja tonike in dominante na druge intervale. Po mojem pojo pri nas v Sloveniji preprosti ljudje ali v ženskem dvo- ali troglasju, ali moški istotako. Kadar se združijo v slučajni mešani zbor, pojo ženske v dvoglasju, moški pa »pritiskajo« bas. Štiriglasje pa nastane, ako iz tonike nekateri moški glasovi stopajo v dominantno navzgor, drugi pa navzdol, ali, ako višji moški glas ostane od začetka do konca na dominantni, kar je pri revni naši ljudski harmoniji, sestoječi samo iz I. in V. stopnje durove skale mogoče.

Le redko, redkokedaj pristopa k tem dvem stopnjam še subdominantna, ali pa modulacija v dominantno, kakor jo kaže »Prleška št. 1«. Iz vsega sledi, da te tri pesmi niso zapisane točno tako kakor jih poje naše ljudstvo ter na tak način gre za zapis, ki nosi žig prirediteljeve osebnosti. Če tudi ostane napev, dvoglasje in harmonija neizpremenjena, vendar vidimo v glasovni vpeljavi tenorja in basa intervale, ki jih ljudstvo običajno ne uporablja. Pa tudi dvoglasje je prireditelj porazdelil zdaj med ženske glasove, zdaj med sopran in tenor, ali sopran in bas.

Pesmi tedaj niso le zapisi, ampak so prireditve v preprosti obliki, ki hočejo obdržati »pristen, naroden značaj«. Napev je nedotaknjen, istotako z malimi izjemami harmonija, vse kitice se pojo na isti način. To je tedaj način prireditve, ne zapisa, ljudske pesmi prve stopnje.

Precej dalje so šli Hubad, Zepič in Pregelj. Hubad objavlja splošno znano in priljubljeno koroško ljudsko pesem »Gor čez jezero«. Uverjen sem, da bi ta pesem nikdar ne dosegla tako široke popularnosti, da je ni priredil Hubad, kajti skoro bi prisegel, da v svoji ljudski pristnosti ni napev povsem točno tak, kakor ga vidimo tu. Hubad ga je priredil tako, da nam je, kakor pravi Nemeč »mundgerecht«, mu dal, na narodni, t. j. dvostopinjski (I. in V. stavek) harmoniji slonečo šesteroglasno obleko in ga s tem dvignil na koncertni oder pripuščajoč preprostejšo prireditev drugim za »vsakdanjo« rabo.

Goli napev je tedaj najbrž nekoliko izpremenjen, ni vedno, kakor to vidimo pri običajnih prireditvah ljudskih pesmi v prvem ali drugem glasovodstvu glasov je več ali manj umetno, dasi melodično, naravno, šesteroglasje da pesmi sok in polnoto ter omogoča polnejšo, mnogoglasnejšo tonično in dominantno harmonijo. Pesem pa je slej kot prej kitična, t. j. vse kitice se pojo enako, četudi jim razumen pevovodja lahko da, ozirajoč se na vsebino teksta, različne tempne in dinamske nijanse.

Pregelj pušča v svoji »Ena ptička priletela« napev prvemu glasovodstvu, ostalim glasovodstvom pa daje samostojnejše gibanje ter dosega s tem sem ter tam preprosti polifonski karakter in bogatejšo harmonično pestrost, ki pa vendar ne uhaja predaleč iz čuta za I. in V. stopnjo ljudske harmonije.

Zepič se poslužuje šesteroglasja. Napev obdrži neizpremenjen, vendar ga prinaša sedaj v moških, sedaj v ženskih glasovih. Vse glasovne linije so gibljive in melodične, močna pestrost je dosežena s številčnim naraščanjem glasov, kajti pesem začne dvoglasno, kmalu se pridružita moškim tenorskim glasovom oba ženska, v zadnjem delu pa vse naraste v šesteroglasje. Harmonija je ljudska (I. in V. stopnja) z nekaterimi koraki v stran. Obe pesmi, Pregljeva in Zepičeva, sta kitični.

Še dalje je šel Prelovec. Glavni znak njegove prireditve je različna harmonizacija vseh treh kitic, tako, da dobimo vtis izkomponirane pesmi. Napev je v vseh treh kiticah isti. V prvi ga prinese ženski glasovi v mešanem zboru z ostinatno spremljavo moških glasov, drugo kitično poje moški zbor. Napev je zopet v prvem glasovodstvu, I. bas prinaša v štirih taktih espresivno protimelodijo, nato pa v naslednjih taktih s protipostopom v sekvenčnem gibanju vsi štirje glasovi, po dva in dva, hodijo svojo pot. Zadnja kitična prinaša napev zopet v prvem glasovodstvu šesteroglasnega mešanega zbora. Sopran in tenor pojeta, kot v prvi kitični sopran in alt, alt hodi v imitirani liniji I. basa druge kitice, v tri razdeljeni basi pa dajejo ostinatno podlago prve kitice. V končnem delu pa pojo soprani in tenorji v oktavnem dvoglasju štiriglasno napev, alt izpolnjuje harmonijo, podvojeni basi pa dajejo tritakti sekveni bogato basovsko podlago. Prva in zadnja kitična sta v tonični, srednja v dominantni harmoniji. Pesem ima obliko teme z dvema varijacijama, se drži strogo napeva z izjemo krepkejšega konca in ne uhaja iz harmoničnega čuta za I. in V. stopnjo, dotikajoč se sorodnih harmonij.

Prav zanimiva je Pavčičeva »Narodna napitnica« z ambicijo v resnici koncertne točke. Napev je razširjen iz osmerotaktne v šestnajstertaktne ter se seli v razne glasove z zelo gibljivo pridanimi ostalimi glasovi. Spočetka značilna dva takta prinese sopran. V nasprotnem postopu se mu pridruži alt, nato pristopita še tenor in bas. Druga kitična prinaša skoro neizpremenjene prve štiri takte prve kitice, a sedaj v tenorju in basu, ki se razrastejo v naslednjih štirih taktih v moški, zelo gibljivi zbor, a v nadaljnjem v mešani zbor polifonskega značaja. V tretji kitični prihaja začetni širitakti spev v oktavnem mešanem zboru, nadaljnji napev se nato pojavi v tenorju z živim spremljevanjem ženskih glasov, nato skoči v podvojeni bas, kmalu na to v sopran s kromatično bežnim basom, živimi linijami ostalih glasov, narkar pesem konča z nekolikimi takti kodnega značaja. Skladba na duhovit način zelo spretno izrablja razširjen ljudski napev, ki ostane, dasi v raznih glasovih, celoten. Iz arabeskih, melodično živo pisanih glasov proseva preprosta ljudska harmonija I. in V. stopnje. Za lepo in pravilno izvedbo »Narodne napitnice« je treba ritmično in glasovnotehnično prav dobrih pevcev. Pesem navzlic na videz komplicirani prireditvi nosi jasen narodni značaj.

Končno prinašajo «Zbori» mojo prireditev ljudskega napeva «Preizkušnja zvestobe». Goli napev te pesmi se glasi takole:

Značilne motive daje prvi, drugi, peti in zadnja dva takta. Te sem izrabil v prvotni, razširjeni in figurirani obliki v raznih kombinacijah glasov in z raznim harmoničnim tolmačenjem. Prva kitica prinaša začetni dvotaktni odlomek napeva v kanonični formi z naraščanjem, nato pa predzadnji takt napeva v enaki formi z dodatkom, vzetim iz nekakega logičnega nadaljevanja motiva. Sledi dvakrat motiv petega in šestega takta napeva z zaključkom, ki je pri vseh treh kiticah enak. V drugem delu sem se zamislil v tekst. Dekliški odgovor, vedno bolj bojazljiv in prigovarjajoč, končno odločen se kaže v vedno bolj hitečem petju ženskih glasov, ki izrabljajo motivično zlasti prva dva takta napeva v sorodnem molskem tonskem načinu. Prvotni tritonski, navzdol idoči motiv je v drugih glasovih obrnjen in figuriran, služi kot naraščajoč motor do širokega *ff* zagotovila v strahu, da bi deklico «karal ljubi», no, «mamice in očka» pa se ne boji tako zelo, ker je zadnjih 8 taktov bolj šegavih, ki uporabljajo kanonično motive zadnjih štirih taktov napeva. Končna kitica začena *p* v moškem triglasnem zboru z motivom prvih dveh taktov napeva. Motiv zraste v štiriglasje, nato v pet in končno v *ff* šesteroglasje z dvigajočim se istim motivičnim materijalom. Sklep je čim dalje bolj širok z uporabo motiva petega takta, ki figuriran preide nazadnje tudi v bas. Sklepna takta sta pa nalašč zopet ista kot v prvih dveh kiticah. Z njima sem hotel dati celi skladbi končno ljudsko poanto.

Na tak ali podoben način je mogoče iz preproste osmerotaktnega ljudskega napeva ustvariti daljšo, umetno skladbo tako za zbor, še laže pa za instrumentalno glasbo. Ni pa zadosti, da vzameš poljubne narodne motive in jih izkoristiš: čutiti moraš tudi s to ljudsko pesmijo, vtopiti se v njej, biti moraš del svojega naroda z dušo, srcem in krvjo.

Dr. Anton Schwab (Celje):

„Vigred se povrne“ — nagrobnica?

O izvoru te pesmi je nastala že cela literatura — javnost jo visoko ceni. Naj še jaz izrazim svoje nemerodajno mnenje o njej. Smatram, da je napev glede izvornosti dvomljiv in da je tudi uporaba te pesmi na pokopališčih kot nagrobnice dvomljiva; priznavam pa, da je pesem lepa in da zasluži svoj sloves.

Poznam nemško narodno pesem, koje napev se bistveno zлага z napevom «Vigredi». Ko je «Vigred» nastala, je bilo bore malo slovenskih skladb. Dr. Benjamin Ipavc v Gradcu je za svoje koncerte kot pevovodja prestavljal nemške pesmi, drugo za

drugo na slovensko, da je sploh mogel nastopiti v koncertih s pesmimi s slovenskim besedilom. In primoran je bil tudi sam komponirati slovenske pesmi. Slično se je godilo takrat tudi drugim slovenskim glasbenikom. Poglavitna stvar je bila, da je bilo besedilo slovensko, manj važno je bilo, ali je bila kompozicija strogo izvirna ali nemška, ali po nemški prikrojena. Taka prikrojenja so bila tem lažja, ker se zлага slovenski značaj naših pesmi z alpskim značajem koroških, švicarskih in bavarskih pesmi, tako, da je pri mnogih težko dognati, katerega izvora so. Verjetno je, da je pesnik «Vigredi», ko se mu je posrečilo besedilo, iskal melodijo in jo je našel brez brige, ali je izvirna ali ne, samo da se zлага z besedilom. Ustvaritelj «Vigredi» je torej tisti, ki je ustvaril besedilo; koliko pa ima za melodijo zaslugo ta ali oni drugi, ki je melodijo menda samo prikrojil, pa je tem manjšega pomena, čim manjša je verjetnost izvirnosti podanega napeva.

Nemško pesem «Freund, ich bin zufrieden», ki je skoro gotovo posodila «Vigredi» glasbo, poznam že čez 40 let in je sploh priznana stara narodna pesem, poznana v vseh alpskih deželah. Sestavil sem obe melodiji s kontrapunktistično skiciranimi harmonizacijami, eno pod drugo. Že na prvi pogled je sličnost velika: Enako število taktov, isti takt, enaka razdelitev in napev v istem obsegu bistveno povsem isti in isti temeljni akordi. Mala razlika leži le v 3. in 4., oziroma v 11. in 12. taktu, kjer melodira prikrojevalec v dominantni, dočim ostane nemški izvirnik v toniki. Vendar je to glede skeleta glasbe brezpomembno. Sličnost je velika, in skoro nemogoče je, da bi bila nastala napeva nezavisno drug od drugega. Temeljni akordi obeh skladb se tako ujemajo, da se obe melodiji izvzemši navedenih taktov lahko porabita poljubno za oba teksta, za nemškega ali za slovenskega. Le v 28. taktu je še nadaljnja razlika, ker v «Vigredi» prehaja melodija za en takt prehitro v kvartseksakord, akordno podlago, ki ni v prilog napevu «Vigredi».

Harmonizator «Vigredi» (ne prikrojevalec!) je vpeljal v 25., 26. in 27. taktu dominantni, v 28. taktu pa tonični akord. Ali bi ne kazalo na teh mestih vpeljati za 25. in 26. takt tonični akord, kot ga septimni akord prejšnjega takta zahteva? Sedemindvajseti takt pa postaviti na subdominantni akord, kot je to izpeljano v nemškem izvirniku? Harmonizacija bi bila lepša, toda izdala bi še večjo sličnost obeh melodij.

Vendar ne bi bila sličnost toliko pomembna, če bi ustrezal napev duševno kot nagrobnica. Poglejmo ali ustreza? Vsakokrat, kadar slišim to pesem na grobeh, imam mučen občutek, da mi ta pesem ne vzbuja čuta, ki ga pričakujem od nagrobnice. To je seve le subjektivni občutek, katerega vsiljevati ne morem drugim, a mislim, da tudi drugi tako občutijo. In če kdo pravi, da ga ta pesem globoko gane, če jo sliši peti na grobeh, ni izključeno, da je to le sugestivna prevara. Če si jo enkrat slišal na odprtem grobu katerega tvojih ljubih domačih in jo pozneje zopet slišiš, se spomniš tvojega ljubega rajnkega, kar te gane. — Ta uspeh pa pripisuješ pesmi. — Mora se pa razločevati učinek spomina od učinka pesmi same na sebi. Če bi se ta pesem pela zgolj v gostilnah in na domu, bi gotovo ne izzvala žalostnih občutkov,

temveč kvečjem elegično, turobno ali sentimentalno razpoloženje, kot ga vzbujajo tudi druge slovenske narodne pesmi, n. pr. «Je pa davi slanica pala» ali «Pala je slanica» itd.

Sicer pa še te turobnosti «Vigredi» večinoma ni pripisati melodiji, temveč njenemu besedilu «al' prijatelja sem nazaj nikdar več ne bo».

Ker teče melodija v enakomernem počasnem valčkovem ritmu, ne izraža globoke čutnosti, marveč lahko kot v nemškem izvorniku «Freund, ich bin zufrieden, geht es wie es will». Tak napev pa zato ni primeren za nagrobnico, dasi se je pri nas silovito udomačil.

«Vigred» je nastala nagrobnica le radi tega, ker so bile vse naše najlepše nagrobnice tujega izvora in so jih hoteli nadomestiti z narodnimi; torej le ta zunanji motiv, ne pa notranji duševni je bil bistveni povod, da je postala «Vigred» nagrobnica.

Sicer pa druga kitica «Vigredi», ki je res nagrobna, ne dosega pesniške globine prve kitice in vzbuja za to s u m, da je nastala naknadno, ad hoc. V skrbi za dober namen, podatí narodu lepo nagrobnicó na pristni narodni podlagi — pa se je postopalo premalo kritično. Duševno zahteva nagrobnica ne le izraz žalosti, temveč mora imeti tudi tolažilno; tega pa «Vigred» nima.

«Vigred» je lepa narodna pesem, ki se lahko poje ob vsaki priliki, a nagrobnica ni.

Naši skladatelji.

Matej Hubad je bil rojen dne 28. avgusta 1866. v Povodji pri Skaručni na Gorenjskem. Ljudsko šolo je obiskoval doma in v Ljubljani, gimnazijo v Ptujju in Ljubljani. Pol leta je študiral pravo v Gradcu, nato pa se je vpisal na dunajski konservatorij, kjer je študiral glasbo, in sicer pri mojstru Brucknerju harmonijo in kontrapunkt, pri Vocknerju orgle, Ludwigu klavir, Forstenu solopetje, Prossnizu glasbeno zgodovino itd. Še med študijskimi leti je pričel svoje plodonosno in usmerjeno življensko glasbeno delo v ljubljanski Glasbeni Matici ter je dovršil leta 1898. z odličnim uspehom svoje glasbene študije na Dunaju. Od takrat do danes je ž njim tesno zvezan razvoj in napredek Glasbene Matice: glasbena šola, izdaje skladb in pevski zbor, vse je ležalo na njegovih ramah. Kot izvrsten pedagog solopetja je poslal v svet naše najboljše solopevke in solopevce: Polakovo, Costaperario, Peršlovo, Lovšetovo, Rijavca, Levarja, Betetta, Križaja, Banovca, Kovača itd. — Kot pevovodja je s svojim pevskim zborom pridobil Slovencem velik ugled. Poleg domačih zborovskih skladb je izvajal svetovna glasbena dela Dvořaka, Beethovna, Brucknerja, Haydna, Mozarta, Perosija, Bossija, Verdija —. Slovensko petje je on prvi dvignil na umetniško višino, slovenski narodni pesmi pa s svojimi harmonizacijami priboril vstop v koncertno dvorano. Bil je večkrat intendant ljubljanskega gledališča, po njegovi zaslugi se je pri Glasbeni Matici ustanovil konservatorij, ki je danes pod njegovim ravnateljstvom državna institucija. Od početka je bil Hubad duša skupne slovenske pevske organizacije «Zveze slovenskih pevskih zborov», po vojni tudi njen predsednik. Na njegovo inicijativo je bila ustanovljena Jugoslovanska pevska zveza, «Zveza slovenskih pevskih zborov» kot nje sestavni del pretvorjena v

ljubljsko in mariborsko župo J. P. S. Ljubljanski župi je Hubad starešina. Za svoje zasluge je bil ponovno odlikovan z redi sv. Save in Belega orla, je častni član «Jugoslovanske akademije umetnosti in znanosti» v Zagrebu, dalje «Jugoslovanske Pevske Zveze» in lani, ob njegovi šestdesetletnici rojstva, so ga imenovala vsa slovenska pevska društva svojim častnim članom.

Ciril Pregelj je bil rojen dne 24. februarja 1887. v Olševku pri Kranju. Po poklicu je učitelj. Glasbo je gojil že na učiteljsčiču v Mariboru, še več pa na podružnici Glasbene Matice v Celju, pod odličnim pedagogom Čehom Adolfo Feixom, ki ga je za glasbo navdušil, da se ji je hotel izključno posvetiti. Dobil je neplačan učiteljski dopust in je obiskoval leta 1912/13 dunajsko glasbeno akademijo, in sicer je študiral harmonijo pri Rihardu Heubergerju, dalje klavir, glasotvorbo in kontrabas. Zaradi pomanjkanja denarnih sredstev je moral žal nadaljnje študije opustiti. Kot dijak je Pregelj vodil skupni zbor učiteljskih in gimnazijcev in petje pri šolskih mašah. Kot mlad učitelj je v Petrovčah vežbal kmetiški zbor, po prihodu v Celje je prevzel mesto pevovodje pri Celjskem pevskem društvu, kjer deluje z malimi presledki še danes. Od leta 1924. poučuje na šoli celjske Glasbene Matice teorijo, nauk o harmoniji in mladinsko zborovo petje. — Poleg harmonizacij narodnih pesmi je napisal vložke k igri «Kralj Matjaž», glasbeni del k Tiranovi mladinski igri «Čudežne gosli» in glasbene točke za Roševo pravljico «Tri želje». V samozaložbi je izdal leta 1925. 50 troglasnih mladinskih zborov, leta 1926. dve zbirki eno-, dvo- in troglasnih pesmi za srednjo in višjo stopnjo osnovnih šol in za meščanske šole pod «Nageljčki», letos zopet zbirko troglasnih mladinskih zborov; v rokopisu pa ima priredbe narodnih pesmi za petje in klavir in pa cerkveno šolsko pesmarico.

Zorko Prelovec je bil rojen dne 11. februarja 1887. v Idriji na Notranjskem. Po dovršeni ljudski šoli je obiskoval štiri razrede gimnazij v Kranju oziroma v Novem mestu, nato je prestopil na idrijsko višjo realno in jo leta 1908. dokončal. Že kot deček je igral gosli, šolske knjige mu niso bile preveč pri srcu, raje je muzical sam ali v orkestrih, pel v šolskih zborih in komponiral plesne komade. Med počitnicami je doma osnoval dijaški orkester «Struna», prevzel mesto pevovodje pri Delavskem bralnem društvu in je prirejal s svojim zborom in orkestrom redne koncerte. Rad bi se bil posvetil glasbi in šel študirat na Dunaj, pa je pod pritiskom razmer leta 1909. stopil v službo Mestne hranilnice ljubljanske, kjer slušbuje še danes. Glasbenih naukov se je učil sam; mentorja sta mu bila organist v Novem mestu Ignacij Hladnik in organist v Idriji Ivan Pogčnik. V Ljubljani je vstopil v pevski zbor Glasbene Matice, kjer si je pod pevovodjo Hubadam razširil glasbeno znanje, bil je nekaj časa tudi njegov namestnik, poučeval je pevski zbor trgovskega društva «Merkur», od leta 1910. do danes pa je pevovodja pevskega društva «Ljubljanski Zvon», od leta 1922. je I. pevovodja Zveze slovenskih pevskih zborov, oziroma ljubljanske župe J. P. S., v kateri se je posvečal organizaciji pevskih zborov in aranžiral velike pevske koncerte.

Na njegovo inicijativo je začelo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» leta 1920. izdajati nove skladbe, leta 1925. pa mesečno revijo «Zbori», ki jo tudi sam urejuje. Poleg pevovodskega in organizatoričnega dela je pisal poročila o operi in koncertih v «Učiteljskega Tovariša», «Jugoslavijo», «Jutranje novosti», «Jutro» in «Narodni dnevnik». Komponiral je par solospjevov s klavirjem, moške zборе in kvartete, med katerimi so «Rdeče rože» skoro ponarodele, dalje glasbene vložke k dr. A. Remčevi romantični igri «Zakleti grad». Mnogo se je bavil s harmonizacijami narodnih pesmi (leta 1907. je izdal «Idrijske narodne pesmi»), najbolj se je priljubila njegova harmonizacija narodne vojaške «Oj Doberdob!».

Dr. Anton Schwab, rojen v št. Pavlu pri Preboldu dne 7. januarja 1868., zobozdravnik in sreski sanitetni referent v Celju, izhaja iz stare slovenske rodbine. Župnijski urad v št. Pavlu izkazuje, da je bil v Sv. Lovrencu na števil. 1 rojen praded leta 1665, vpisan kot Šwab. Oče se je naselil v št. Pavlu kot usnar, posestnik in gostilničar.

Kot skladatelj in harmonizator se je pojavil Dr. Schwab z zanj značilnimi skladbami: «Dobro jutro», «Zlata kanglica», «Slanica», «Večer na morju», «Še ena» in drugimi, ki jih pač pozna vsak slovenski pevec, bodisi v domovini, bodisi v tujini, poznajo in prepevajo pa jih tudi Hrvati, Čehi, Srbi in Nemci. Njegova «Zdrava Marija» je mešan zbor, ki ga izvajajo v prvovrstnih mestnih, pa tudi v najbolj skromnih podeželskih pevskih zborih v najrazličnejših prireditvah, zlasti pa ravno tako pogosto v posvetnih, kakor v cerkvenih koncertih, s čimer se menda ne more ponašati nobena druga slovenska skladba. Njegove pesmi pojo pevci z isto ljubeznijo kot svoje dni Gustav Ipavčeve in Hajdrihove. Dr. Schwabove skladbe so izključno pesmi, in sicer: moški zbori, mešani zbori, brez spremljevanja ali s spremljevanjem klavirja, klavirja in harmonija, velikega orkestra, malega orkestra, salonskega orkestra, tamburaškega zbora in citer.

Vse njegove pesmi so ustvarjene le na podlagi prirojene nadarjenosti, so globoko občutene in segajo k srcu, kot prave pesmi in niso zložene s pomočjo visoke konzervatorske učenosti, saj je Dr. Schwab le samouk.

V prilogi podamo 3 harmonizacije, ki se bodo sigurno ravno tako priljubile, kot njegove harmonizacije «Oj dekle, kaj s' tak' žalostno», «Škrjanček» in druge. Zanimiv in samosvoj je njegov predlog, naj bi se te pesmice spremljale z ročno harmoniko, ker je harmonika med Slovenci najbolj priljubljen instrument in se ga narod poslužuje pri vsaki veseli priliki. Zato zasluži, da se jo kot vsako narodno drobtino uvede zlikano v umetnost.

Dr. Schwabove skladbe so objavljene v «Novih akordih», v izdajah «Glasbene Maticice», v «Pevcu» in drugod. Pripravlja pa skladatelj izdajo vseh svojih skladb v celotni izdaji. Obširnejše njegove življenjepisne sta prinesla «Pevce» (z natančnim seznamom Schwabovih skladb) in «Dom in svijet» v Zagrebu. Glede zelo zanimivih glasbenih črtic iz njegovega življenja pa ga je naprosilo uredništvo «Zborov», da poroča sam, prav tako o delovanju bratov Ipavčev, s katerimi je bil Dr. Schwab v najozžjem stiku.

Ludovik Zepič je bil rojen leta 1887. na Razboru pri Zidanem mostu. Po absolviranih pravnih študijah je bil imenovan tajnikom Jugoslovanske zavarovalne banke «Slavija» v Ljubljani. Pridno je nabiral narodne pesmi in jih harmoniziral (Novi Akordi!), ustanovil si je svoj kvartet (Šoštarich, Zepič, Petrovičič, Pleško). Glasbo študira pri L. M. Škerjancu.

Pevska društva.

Ljubljanska župa Jugoslovanske Pevske Zveze je sklicala za 4. septembra t. l. ob 10. uri zjutraj sestanek pevovodij in predsednikov, oziroma zastopnikov včlanjenih društev, ki se ga niso udeležila niti vsa ljubljanska društva, od zunanjih društev pa samo «Zvon» iz Šmartna pri Litiji, «Zvon» iz Trbovelj ter «Lipa» iz Litije. Da bi ostala društva imela vsaj toliko čuta, da bi se opravičila, kakor sta to storili «Glasbeno društvo» v Kočevju ter «Zora» iz Ježice, bi bil župni odbor vsaj deloma zadoščen in obodren za nadaljnje delovanje. Sestanek je imel namen predvsem razjasniti iz potrebe porojeno okrožnico št. 52, ki je bila razposlana vsem včlanjenim zborom ter podčrtati glavne točke te okrožnice. Žal, pa so se tega sestanka udeležili samo zastopniki onih pevskih zborov, ki že neumorno delujejo po navodilih te okrožnice in svojih statutih. Avtor omenjene okrožnice g. Silvan Pečenko pripominja, da z okrožnico odbor ni imel namena dajati nauke od zelene mize, temveč so v njej zbrana najvažnejša navodila, da ostane kontakt med društvi ter župo J. P. S., kakor predvideva to pravilnik. Poudarjal je nadalje, da je pevsko znanje predvsem pogoj za uspevanje društva, med članstvom pa mora biti tudi zmisel za brezpogojno disciplino. Paziti je treba tudi na moralno kvaliteto članov, da v nobenem oziru ne dajemo najmanjšega povoda za nerazpoloženje napram nam. — Župni pevovodja g. Zorko Prelovec obrazloži nakratko delo društvenih funkcionarjev in obžaluje, da se je iskrenemu vabilu na prepotrebni sestanek odzvalo tako malo podeželskih zborov, katerim so v glavnem namenjena njegova izvajanja. Društva ne uspevajo, ker odbori ne delajo. Vse delo v odborih opravlja navadno ena agilnejša oseba, ki mora prej ali slej radi preobremenjenosti tudi popustiti. Predvsem je treba, da odbor določi osebo, kateri naj pošta dostavlja društveno korespondenco, da se ne zgubi in ne obleži nerešena. Tajnik mora biti desna roka predsednika in pevovodje. On mora voditi tajniško knjigo, kjer morajo biti zabeležena vsa poročila odborovih sej z važnimi sklepi, kronika o prireditvah zbora, pod katero naj nalepi tudi izrezke iz časopisne kritike. Tajnik mora voditi kontrolo nad obiskom pevskih vaj ter naj opozarja pevce, ki istih redno ne posečajo. Iz letnega tajniškega poročila mora biti razvidno delovanje društva v dotičnem letu. Po vzvornih tajniških spiskih se zrcali društvo. — Predsednik zbora mora biti organizator in parlamentarec, ki vodi društvo na zunan in na znotraj, dopušča na odborovih sejah samo stvarne debate, mora biti vedno pripravljen na opozicijo, ki je v dopustnih mejah vedno dobra, dokler ne prestopi društvenega praga. Blagajnik mora biti zanesljiva oseba, kateri se lahko izroči društvena imovina v varstvo. Denar mora biti vedno naložen v solidnih denarnih zavodih in vinkuliran, da je vsaka zloraba z društvenim denarjem nemogoča. Arhivarjeva funkcija ni brez dela. Ves notni arhiv naj bo razviden v posebnem seznamu po abecednem redu skladb in skladateljev, da jih arhivar vsak čas lahko najde in uporablja. Nevarno je izposojevanje not brez potrdila. Arhivar naj napravi poseben album, kamor naj nalepi izrezke časopisnih kritik o lastnih prireditvah in hrani vse programe koncertov in nastopov. Ostali odborniki morajo po potrebi vsak po svojih močeh pomagati omenjenim odbornikom. — Pevovodja je glavni funkcionar, zato zasluži predvsem on, da je odbornik društva, kar pa žal ni v vseh društvih. On mora voditi tajniške, predsedniške in blagajniške posle, ako ti odpovedo. Eksekutiva odbora je dobra stvar, ker je

radi manjšega števila oseb (predsednik, tajnik, blagajnik in pevovodja, oziroma njih namestniki) elastičnejša, zlasti pri nujnih poslih in ukrepih. G. Prelovec pokaže navzočim zastopnikom arhivarske in tajniške knjige «Ljubljanskega Zvona» in prvskega zbora Glasbene Matice v Ljubljani kot primere vzornega poslovanja. — Starešina g. ravnatelj Hubad sporoči nadalje sklepe seje Župnega artističnega odseka (Hubad, Prelovec, Premelč, Juvanec in Brnobič), ki se je vršila eno uro pred sestankom pevovodij in na kateri se je razmotrivalo o bodočem župnem delovanju. Prepričati je treba pred vsem, da društva ne bodo izvajala manj vrednih in plitvih skladb, ki bi župi ne delale ugleda. Večina pevovodij si ne zna pomagati pri izbiranju programa, ker ne pozna kompozicij. Vsak pevovodja bi si moral nabaviti vsaj po en izvod novih skladb zase in za arhiv. Priporočati je «Zbore» in «Pevca», tudi starejših letnikov, kjer je dovolj tvarine za izbiranje programov. Artistični odsek sklene, da priporoči župi v nakup od Glasbene Matice tri moške zборе J. Pavčiča (Pesem, Nocoj je pa lep večer, Majolčica), katere se pozneje razdeli zborom — po en izvod brezplačno. Društvom se priporoča nadalje ruske skladbe: Solnčni vzhod, Sever in jug, Olegov ščit in Dve roži, katere odstopi Glasbena Matica za nizko ceno. Za študij se priporoče podeželskim zborom skladbe, ki so izšle v «Zborih» leta 1925/1926. Kresovale tri devojke, Moja pomlad, Mara v jezeru, Zazibalka, Ciganska posmehulja, Dekle poglej me prov, Pelin roža, Črni mož, Rokoko, Neven kolo in Zvezde ugašajo.

Župa odkupi in založi Adamovičev «Oče naš in Juvančevo «Budnico», kateri skladbi bi proizvajali na župnem koncertu vsi zbori v skupnem nastopu. Treba bo misliti tudi na skupne nastope z orkestrom in mešanim zborom. Tu bi prišle v poštev «Zbor ciganov» iz spevoigre «Vračara» Davorina Jenka, nadalje «O nevihti» H. Sattnerja, Konjovičeva «Na Vardaru» ter Hatzejeva «Noč na Uni».

Župni pevovodja g. Prelovec poroča o nastopih pevskih zborov pri tujih korporacijah ter omenja žalostno dejstvo, da mnogi pevski zbori, zlasti ljubljanski, pojo vse leto za druge korporacije in prireditve, ko pa nastopi zbor na svojem lastnem koncertu, za katerega je treba večmesečnega truda, da bi si zbor pridobil potrebnih denarnih sredstev, pa večina občinstva ignorira te prireditve. Občinstvo se navadno izgovarja, da je čulo skladbe že na tej ali oni prireditvi, vsled česar da jim ni treba pesmi poslušati še ponovno. Pogosti nastopi pri tujih korporacijah profanirajo skladbe, obremenjujejo pevske zборе ter zmanjšujejo njih resno umetniško delovanje, zato naj si župa pridrži ingerenco glede nastopov pri tujih prireditvah. Mnogo posla dajo vsem pevcem zlasti pogrebi. Skupni nastop vseh ljubljanskih pevskih zborov na pokopališču o Vseh svetih bo treba urediti na ta način, da se bo petje brezpcgojno vršilo samo na enem prostoru in ne na dveh ali celo treh, kakor je bila navada do sedaj. — Dr. Anton Švigelj je mnenja, da naj bi se vsi koncerti delili v kvalitativne in reprezentativne koncerte. Slednji naj bi imeli namen sanirati zborove blagajne, vsled česar naj bi te koncerte posetili bogati ljudje, predstavniki raznih društev in uradov, pri čemer naj pomagajo novinarji s svojim časopisjem.

Čas letne skupščine Ljubljanske župe in koncerta včlanjenih društev se določi za Belo nedeljo po Veliki noči. Društva naj pošljejo pravočasno programe za ta koncert. — Med sluhajnostmi se vname živahna debata glede časopisne kritike o naših nastopih. Kritika je čestokrat krivična, pristranska, kar slabo vpliva na izvajajoče. Zadnje čase bagatelizira pevsko umetnost. Dogaja se, da piše kritika o točkah, ki so sicer na programu, a se radi kakršnegakoli vzroka niso izvajale. Najbolje bi bilo, da se kritikom odgovarja potom časopisov ter se jih javno opozori na vse nezaslužene in neumestne opazke ter se jih na ta način napravi neškodljive. Zborovanje je bilo zaključeno ob pol ene popoldne.

«Zbori» so od sedaj službeno glasilo ljubljanske župe J. P. S.

V poletnih mesecih je delo v pevskih društvih večinoma počivalo, pevske prireditve so bile prav redke. Tako je praznovalo pevsko društvo «K u m» v Radečah pri Zidanem mostu 25letnico svojega obstoja s koncertnim nastopom na

prostem. Mešani zbor je pod vodstvom učitelja Požarja prednašal skladbe iz «Zborov». — Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je dne 18. septembra t. l. koncertiralo v Hrastniku v vzporedom jugoslovanskih narodnih pesmi. — Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani je v avgustu priredil prijeten izlet na Skaručno k svojemu pevovodji očetu Mateju Hubadu. — Pevskemu društvu «Slavec» se je posrečilo dobiti nove prostore. Najelo je salon gostilne «Pri Jerneju» na Sv. Petra cesti. — Pevski zbor slov. učiteljstva je z uspehom koncertiral v Trbovljah, v Št. Vidu nad Ljubljano, na Viču in povodom letošnje skupščine UJU v Kranju. — Mesto pevovodje pri Glasbenem društvu Hrastnik-Dol je zopet prevzel učitelj Davorin Čander. Društvo prične v kratkem z rednimi vajami.

Kvartet pevcev Glasbene Matice (Pelan, Pečenko, Završan in Skalar) je romal od 7. do 16. avgusta po triglavskem pogorju. Prepeval je po vseh kočah v izredno zadovoljnost številnih turistov najrazličnejših narodnosti. V Bohinju je priredil dva izvrstno uspela koncerta v prid Aljaževi kapelici v Vratih, na vojaških grobiščih pri Triglavskih jezerih in v Bohinju pa je počastil z nagrobnicami tam pokopane vojake. Vrli kvartet je imel na svojem potu ves čas lepo vreme, od dohodkov koncertov je poklonil za Aljaževi kapelico 1000 dinarjev. Dne 25. avgusta t. l. je bil kvartet gost generala Maistra na Uncu pri Rakeku.

Pevsko društvo «Kolo» iz Zagreba namerava še v oktobru v Ljubljani dvakrat izvajati dr. B. Sirolin oratorij «Život i spomen svete braće i slavenskih apostola Cirila i Metodija».

Glasbeni listi.

«Pevce.» št. 7./8. prinaša na uvodnem mestu dr. Dolinarjev nekrolog † triglavskemu župniku in skladatelju, dalje konec dr. Čerinovih ugotovitev o «Zgodovinskem razvoju vojaških, oziroma turških godb». Slede poročila o pevskih tečajih, vestnik Pevske zveze, Iz koncertnega življenja, Razne vesti, Nove skladbe, Iz glasbenih listov. Slika udeležencev pevskega tečaja v Radovljici. Glasbena priloga priobčuje tri skladbe: dr. Dolinarjev moški zbor z orglami «Materi milosti», V. Mirkov moški zbor «Oj, slovenska zemljica!» in dr. A. Schwabovo mazurko za moški zbor «Ptička». — Naročite se na «Pevca»!

«Cerkveni Glasbenik.» št. 7./8. poroča v člankih urednika, dr. Kimovca, J. Lavtizarja o jubilejnih slavnostih cecilijanskega društva, dr. J. Mantuani nadaljuje razpravo o Janezu Pierluigi iz Palestrine. Poleg drugih številnih, zanimivih poročil prinaša številka tudi slike Karla Adamiča, Antona Gruma, Alojzija Mihelčiča, Ivana Oevirka, Antona Jobsta in Martina železnika. — V glasbeni prilogi se predstavlja z dvema zboroma dr. Fran Mlinar-Cigale, eno pesem pa objavlja dr. Kimovec. — Podprite «Cerkveni Glasbenik»!

«Sveta Cecilija.» Peti zvezek ima zopet bogato, raznolično in zanimivo vsebino: Dr. A. Goglia: Hrvatski glazbeni zavod u Zagrebu. Dr. J. Mantuani: Frančišek Ks. Križman, izdelovalec orgel. I. Mladineo: Jugoslovenska pjevačka društva u Americi. F. Dugan: češka uskrna pjesma u rukopisu iz Žiča. O. dr. B. Sokol: Peter Wagner: Germanisches und Romanisches im frühmittelalterlichen Kirchengesang. Vl. D. Bilješke iz engleskog muzikalnog života. I. Kokot: Moje uspomene na cecilijanski Paris. —: «Zora» v Frankfurtu. O. Anselmo Canjuga: Glazbeni pabirci iz Varaždina. Dr. E. Krajanski: O stogodišnjici osnutka varaždinskog Musikvereina. Naši dopisi. Glazbena literatura. Pregled štampe o glazbi. Razne vijesti. Vijesti Cecilijinih društva. Nek je svašta. Glasbena priloga: R. Taclik: Prikananje za blagdan sv. Cirila i Metodija. M. Železnik: O, prečista! Fr. Dugan: Zdravo tielo Isusovo. Fra. I. E. Glibotić: Isuse mili. «Sveta Cecilija» je na višini svetovnih glasbenih listov in zasluži, da jo čitajo vsi glasbeniki in vsi prijatelji glasbe v naši državi! Naroča se na naslov: Zagreb, Kaptol br. 31.

«Glazbeni vjesnik.» Mesečnik za promicanje glazbene kulture. Glasilo Hrv. pjev. saveza v Zagrebu. Letna naročnina 25 Din. V št. 7., 8. in 9. čitamo življenjepisa Fr. Lhotke in N. Fallerja (s slikama), poročila z nastopa «Kola» na

mednarodnem glasbenem festivalu v Frankfurtu, razpravo o narodni pesmi itd. Izvrsten je članek F. M. Dugana o elementih zborne muzike, uvaževanja vredno razmotrivanje dr. P. Markovaca «O padanju intonacije kod zborova bez pratnje, uzroku ovoga in načinu da se spriječi». List, ki ga spretno urejuje dr. Pavao Markovac, naj si naroče tudi slovenska pevška društva, saj je naročina nanj res malenkostna. Naslov uprave: Zagreb, Mažuranićev trg 16/l. «Jugoslavenski Muzičar» (Zagreb, Wilsonov trg 4). Št. 8 in 9. obravnava v organizacijskem in glasbenem pregledu za glasbenike važna vprašanja. A. Sever je prispel s člankom «Začnimo vendar!» in podaja nekaj misli in migljajev pred nastopom poti za znanstveno raziskovanje slovenske narodne pesmi. «Jugoslavenski Muzičar» poroča tudi o «Zborih».

«Prosvetni Glasnik.» Uprava je v Zvezi kulturnih društev v Ljubljani. Obsežna trojna številka (za oktober, november in december) prinaša poročila o gledališki razstavi, o gledaliških odrih, o dekoraciji odra, o potujočem gledališču, o seznamu iger v arhivu Z. K. D., seznam predavanj za 1927./28., o knjižnicah itd. Pod rubriko «Iz glasbenega sveta» je priobčen članek našega urednika «Par besed o pevskih društvih (zborih) po podeželskih kulturnih društvih». — Glasbena priloga objavlja E. Adamičovo priredbo narodne «Kukavica» za tamburaški zbor in dva njegova ljubka in lahka mešana zbora «Nocoj se mi je sanjalo» ter «Lansko veselje». Naša prosvetna društva so dobila s «Prosvetnim Glasnikom» zanje potreben in poučen list, zato naj ga pridno podpirajo!

«Naš čolnič», št. 9. se spominja jubileja monsiora Michaela Arka, rubriko «O petju» pa že dalj časa izpušča. —

«Razgled.» Slovenska družabna revija. Letna naročina 80 Din. Uprava: v Ljubljani, Selenburgova ulica 9. Tretja številka nudi razno zanimivo čtivo in je bogato ilustrirana. Opozarjamo na dr. L. Lahovo spominsko črtico «Pri triglavskem župniku». — List toplo priporočamo!

«Vestník pěvecký a hudební. Št. 7. Vsebina: Památce Karla Bendla. Karel Bendel a rodina Pechova. Za pól roku! Sjezd, výstava a festival roku 1928. Pout ke Zborovu. Župní sjezdy. Nové sbory. Ustředí P. O. Č. Různé. Literatura. — Češka pevška društva se z veliko vnemo in pridnostjo pripravljajo na svoj festival, ki se bo vršil o Veliki noči prihodnjega leta v zlati Pragi. Gotovo bodo to izredno slavlje posetili tudi odposlanci jugoslovanskih pevskih društev. —

Nove skladbe in izdaje.

Lenka. (O. Župančič.) Za mešan zbor s klavirjem uglasbil Josip Pavčič. Izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. Cena skupni partituri 12 Din brez poštine, zborovski pa 1 Din. — Šegava, v plesnem ritmu zložena, lahka in melodijozna pesem, ki jo bodo zbori radi uvrščali v svoje koncertne sporede kot dr. Schwabovi «Dobro jutro» in «Zlato kanglico».

Slava delu! Delavska himna. Besedilo Eng. Gangla, za moški zbor z bariton ali basbaritonsolom uglasbil Zorko Prelovec. Druga izdaja. Izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. Cena partituri 1 Din. Krepka, vžigajoča, za izvajanje pevná skladba, ki so jo z uspehom peli združeni delavski pevski zbori na svojem koncertu v mesecu juniju.

Vinko Vodopivec: Kovačev študent. Spevoigra v treh dejanjih. Izdala Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena partituri 32 Din. Na podeželskih odrih priljubljena, zabavna spevoigra je izšla v ponatisu.

30 troglasnih zborov za višjo stopnjo osnovnih šol, za meščanske in srednje šole, kakor tudi za glasbene zavode. (Primeri tudi za troglasen ženski ali moški zbor.) Zbral, deloma harmoniziral in priredil Círil Pregelj, učitelj na mestni osnovni šoli ter učitelj glasbene teorije, harmonije in petja na šoli Glasbene Matice v Celju. Cena 22 Din. Naroča in dobiva se pri izdajatelju v Celju. Priročna, na zunaj lična pesmarica in izvrsten pripomoček za mladinsko petje na šolah, porabna bo pa tudi v društvih za troglasne zборе. 10 narodnih po zapiskih melodij iz J. Kokošarjeve zbirke je prispeval Emil Adamič. Zbirka se bo brez dvoma priljubila pri učiteljstvu in mladini.

Josip Pavčič: Gozdič je že zelen. Narodna nagrobница za moški zbor. Založilo in izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. Cena prvi partituri 5 Din; če jih kupi društvo za ves zbor le 1 dinar 50 para. Lepa nova nagrobница, primerna tudi za petje na praznik Vseh svetih. Pojo se lahko prvi trije deli, ali prva dva dela in četrti skupaj, da se tretji del izpusti.

Heribert Svetel, pevovodja nar. žel. glasbenega društva «Sloga» in korepetitor kr. narodne opere v Ljubljani ima v rokopisu tri skladbe: «Sova premišljuje» na besedilo Jože Lovrenčiča za enoglasen mešan zbor s klavirjem, «Vzhodna pesem» na besedilo Cvetka Golarja za ženski zbor s klavirjem in «Balada» na besedilo Jože Lovrenčiča za mešan zbor s klavirjem. Skladbe so pisane v modernem duhu in bi zaslužile izdajo.

Martin Železnik: Sedem evharističnih pesmi za mešan zbor z orglami. Samozaložba. Cena partituri 9 Din. Izdajo razpošilja skladatelj v Sorici nad Škofjo Loko. — (Železnik stresa skladbe iz rokava. Tudi te pesmi skrivajo marsikatero blagoglasje v melodiki in harmoniki. Naj bi se kmalu glasile iz naših cerkvenih korov!)

Pridite, molimo! Dvanajst blagoslovnih in Srca Jezusovega pesmi. Za mešani zbor zložila S. M. Alakok Ekel. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena partituri 24 Din, posameznim glasovom 5 Din. Lahke pesmi, brez ambicije neznane skladateljice, gotovo starejšega datuma, ki daleč zaostajajo za skladbami novejših naših cerkvenih skladateljev. Št. 12. v zbirko cerkvenih pesmi ne spada. Ker so pa pesmi lahke, jih bodo nekateri šibki zbori radi peli.

Opera in koncertna kronika.

Ljubljanska opera. Uprava kr. nar. gledališča javlja:

V zadnjem času krožijo v javnosti o naši operi razne vesti, katere očitvidno ne inspirira skrb za obstanek te naše institucije, ki je ravno v poslednjih sezonah z vzornimi izvedbami v Ljubljani ter nad vse častnimi afirmacijami v Sarajevu, Dubrovniku in Splitu dokazala svojo solidno organizacijo in umetniško potenco. Ni potrebno poudarjati, da so take vesti nadvse obžalovanja vredne, saj imajo namen, da škodujejo tej naši instituciji, ne da bi komurkoli bile v korist.

V informacijo in pomirjenje javnosti konstatiramo, da se vrše priprave na novo operno sezono z vso resnostjo in popolnoma po načrtu uprave, ki si prizadeva, da začrtani program dela izvede kot doslej čim boljše in v najpopolnejši obliki.

Predsezona se je začela v soboto 17. septembra in je trajala do zaključka razstave «Ljubljana v jeseni», t. j. do 25. septembra. Zaradi adaptacijskih del v dramskem gledališču so se v tem času vršile v opernem gledališču tudi dramske predstave, tako da se je v tem posloplju igralo dnevno. Redna sezona pa se je pričela začetkom oktobra.

Za začetek sezone se pripravljajo v operi tri velepomembna slovenska dela, in sicer S. Prokofjeva «Tri oranže», P. Konjovića «Miloševa ženitba» in Marija Kogoja «Črne maske». O teh delih, ki predstavljajo nekak mejnik ter začetek nove ere v naši operni zgodovini, spregovorimo ob priložnosti obširneje. Za danes bodi omenjeno, da se z njih izvedbo postavlja ljubljanska opera na prvo mesto med jugoslovanskimi operami. Po točno začrtanem programu se poleg teh del pripravlja Mozartovo najzrelejšo delo «Čarobna piščal» njegovo četrto delo, ki v razmeroma kratkem času prihaja na naš oder, kar opravičuje in naglašá visoko umetniško stopnjo našega zavoda. Kot nove reprize se bodo takoj v začetku sezone izvajale na novo študirane in opremljene sledeče opere: Verdijevi «Trubadur» in «Traviata» ter Gounodov «Faust».

Za bližnjo bodočnost prihajajo v poštev komična opera «Marta» od Flotova, «Saloma» od R. Strausa, «Moč usode» od Verdija, novo študirana «Tosca» od Puccinija in «Mignon» od Thomasa.

Od nove instalacije elektrike (ki bo izvršena do srede novembra) sta odvisni izvedbi najnovejše senzacije v literaturi E. Kreneka «Jonny svira» in R. Wagnerja «Walküre».

Opereta pripravlja na novo Kalmanovo «Bajadero», ki bo poleg dosedanjega repertoira služila zabavi. Sprejeta je iz-

vrstna domača noviteta «Pobjednica oceana» od Bl. Cloude in Hirskega, delo, ki obeta postati pravi «šlager».

Balet bo kot prvo veliko delo prinesel O. Nedbala «Ander-senove pravljice». Naštudiral ga bo novo angažirani baletni mojster g. Vaclav Vlček. Inscenajco za ta dela bodo oskrbeli izmenoma gg. R. Kregar, V. Skružny, Kralj, J. Spinčič, Gojmir Kos in I. Vavpotič, kar bo brez dvoma dvignilo interes in nivó predstav.

Poleg normalnega opernega zbora je ustanovljen še večerni zbor, ki ga bo pri velikih delih ojačal, kar pomeni novo pridobitev v korist tem predstavam.

Orkester, ki ga je uspelo ohraniti v malodane isti številčni moči kot doslej (nekatero osebno spremembo ga bodo kvalitativno še dvignile, bo za izvedbo večjih del pomnožen s honorarnimi močmi, katere je uprava že pridobila. S tem je zagotovljena dostojna izvedba tudi onih del, ki zahtevajo večji in kompliciranejši orkestralni in zborovski aparat.

Sodeč po vseh teh navedenih dejstvih se naša opera ne nahaja pred razpadom, ampak se mirno in sistematično pripravlja na velike naloge, katere ji nalaga njen normalni razvoj!

Od javnosti, v prvi vrsti seveda ljubljanske javnosti, je odvisno, kako bo izgledala bodočnost. Naj bo poudarjeno, da ni naša opera le državna, ampak tudi in pred vsem slovenska opera.

Dolžnost občinstva je, da vpošteva to važno institucijo, ki si je pridobila na svojih gostovanjih leta 1926. in 1927. najsijajnejšo umetniško kvalifikacijo. Na tej višini mora tudi ostati, kar pa bo mogoče le, če se ji zagovarajo zadostna denarna sredstva. Ker državni budžet ne zadostuje, je dolžnost občinstva, da tudi ono stori, kar more, in prispeva na ta način, da predstave v večjem številu in bolj pogosto poseča. Za dobre soliste, bogato opremo je potreben denar in zopet denar. Kriza našega gledališča je še vedno v prvi vrsti finančnega značaja. Vse ostalo se reši, če se enkrat povoljno uredi finance, ki v danem momentu še ne zadostujejo, a se morejo urediti takoj, če se poveča število abonentov.

Obstoj, uspeh in napredek naše opere je odvisen sedaj v prvi vrsti od publike. Uprava in igralci vrše svojo dolžnost v polni meri.

Maribor. (Sezonsko poročilo 1926/27.) A. Koncerti. Vse naš koncertni pokret je zavzel neko stalno obliko in vsebuje danes domala vse forme običajnih javnih muzikalnih prireditvev. Zabeležimo lahko naslednje kategorije koncertov in zraven letošnjega števila prireditvev postavimo (v oklepaju) tudi število, katero je dosegla lanska sezona.

I. Orkestralni, oziroma simfoniški koncerti: 5+2 ponovitvi (lani 5). II. Komorni in solistični koncerti: 16+1 ponovitev (11). III. Vokalno-instrumentalni koncerti: 5+1 ponovitev (2+1). IV. Vokalni koncerti: 5 (2). V. Akademije in mešane prireditve, to so koncerti z zabavnim delom: 8 (11). VI. Mladinske prireditve, šolski koncerti in šolske akademije: 6 (10). VII. Predavanja z glasbenimi točkami: 5 (7). VIII. Koncerti za mladino ter mešane prireditve z glasbenimi točkami: 5 (7). K tem štejemo lahko še tri generalne vaje velikih koncertov «Glasbene Matice» in «Drave», h katerim je imela mladina dostop.

Če primerjamo število posameznih koncertnih kategorij z lanskimi števili, potem dobimo naslednjo sliko: Orkestralni koncerti kažejo že neko stalnost ter jih prireja danes le «Glasbena Matica». Pri prvem letošnjem koncertu se je proizvajala Čajkovskega Patetična simfonija št. 6 ter Svendsenov Norveški karneval. Na najdostojnejši način je proslavila Beethovno stoletnico smrti z izvedbo orjaške 9. simfonije, pri kateri sta istotako orkester kakor zbor dokazala svoj razvojni višek. Orkester je sestavljen iz članov vojaške godbe, poklicnih glasbenikov, diletantov in uporabljivih učencev šole «Glasbene Matice». Koncerte je vodil ravnatelj Hladek, ponovitev 9. simfonije pa višji kapelnik vojaške godbe dr. Čerin iz Ljubljane. Pri proizvajanju 9. simfonije v Ljubljani pod vodstvom dr. Čerina je sodeloval pevski zbor naše «Glasbene Matice». Deveta simfonija se je ponovila v Celju pod vodstvom Hladekovim. Na kon-

certnem odru je nastopila v ljudskem koncertu godba na pihala Katoliške omladine.

Največji razmah so pokazali letos komorni koncerti. Ljudska univerza, ki hoče pospeševati in širiti splošno prosveto na sistematičen in najraznovrstnejši način ter z najraznovrstnejšimi sredstvi, je nadaljevala svoje delovanje tudi na tem polju. Letos je priredila v zvezi z obravnavo slovenske in hrvatske kulturne serije nastope sledečih slovenskih in hrvatskih umetnikov: Betetto (bas), Trost (klavir), Premrl in Dugan (orgle), Hrzić (bariton) ter vokalni kvartet dr. Kozine. Poleg teh še Saša Popov (violina) in Ševčikov godalni kvartet. Kot novost je omeniti oba orgelska koncerta v veliki kazinski dvorani. Vrsto komornih koncertov je otvoril tudi novo ustanovljeni koncertni bureau Glasbene Matice, s serijo svetovnih umetnikov, od katerih smo imeli priliko slišati Manena (viol.), Slivinskega (klavir) in Tržaški godalni kvartet.

Po dolgem prestanku imamo zopet zaznamovati cerkvene koncerte. Cecilijino društvo je proizvajalo v stolnici pod vodstvom stolnega kapelnika Gašpariča Cherubinijev Requiem, in Sattnerjev zbor iz Ljubljane je v frančiškanski baziliki pod vodstvom o. Hugolina proizvajal med drugim tudi Beethovno mašo v c-duru. Obe prireditvi sta našli pri občinstvu močen odziv.

Stalno napredovanje kaže pevsko in glasbeno društvo «Drava». Letos je imelo na sporedu Sattnerjevo «Oljko» v proslavo skladateljeve 75letnice (dirigent Schweiger).

Število vokalnih koncertov je naraslo napram lanskemu številu (5 : 2). Vokalni koncert «Glasbene Matice» je potrdil slova tega zbora in od zunanjih zborov nas je obiskal edino Pevski zbor ljubljanskih akademikov. Kot novost moramo zabeležiti skupni nastop najboljših mariborskih pevskih društev («Glasbena Matica», «Drava», «Maribor», «Jadran») ob priliki novinarskega koncerta. Pevska zveza je priredila svoj prvi pevski koncert mariborskega pevskega krožja. Poleg društva «Maribor» so nastopila tri zunanja društva. Združeni mariborski pevski zbori pa so nastopali pri slavnostnih prilikah (dirigenta Hladek in Gašparič). Pevsko organizatorično življenje dokazujejo delavska pevska društva. Ob priliki akademije podružnice «Svobode» v Studencih je nastopilo 25 društev in ob priliki proslave 30letnice obstoja pevskega zbora pekov pa 6 pevskih društev.

Število akademij je napram lanskemu letu padlo. Je to v kavzalni zvezi z naraščanjem koncertov. Tudi število šolskih akademij je nazadovalo. Običajni vsakoletni pevski nastop mariborskih šol pod okriljem Pomladka Rdečega križa se je vršil tudi letos. Kot novost moramo zabeležiti koncertni nastop kaznjencev moške kaznilnice (dirigent nadučitelj Cizelj), ki je vzbudil pozornost. Prireditvev je bila za povabljenih goste.

Od prireditvev, ki vsebujejo koncertni in zabavni del, je omeniti zlasti večere, ki jih prireja oficirski dom ob patriotskih prilikah in pri katerih se proizvajata tudi seriozen koncertni program. (Dirigent višji vojni kapelnik Čermak.) Pravoslavna cerkvena občina priredi prav tako vsakoletno Svetosavsko proslavo s koncertnim in zabavnim delom.

Pri Ljudski univerzi se je v okvirju hrvaške serije obravnavala hrvaška narodna in umetna pesem. Narodne pesmi je pela ga. Druzovičeva, večer hrvaških umetnih pesmi pa je priredil operni pevec Hrzić iz Zagreba. Graška «Uranija» je nastopila v posebnem Beethovnovem večeru. Spored je obsegal poljudno predavanje (s skioptičnimi slikami) ter pevske in komornoglasbene točke, ki so podale poučno sliko delovanja tega velikega mojstra. K poučnim prireditvam spada še 1. Beethovnov večer, pri katerem je Ševčikov kvartet proizvajal tri kvartete iz raznih razvojnih dob Beethovne ustvarjanja.

Prosvetna zveza je priredila tečaj za pevovodje. Pomnožile so se pa letos muzikalne prireditve za mladino. Ljudska univerza je ob priliki svojih solističnih koncertov že aranžirala posebne nastope dotičnih umetnikov, ki so bili namenjeni mladini in ki so vsebovali tudi temu primerne sporede z uvodnim predavanjem. Obravnavala se je zgodovinska slovenska pesmi (dr. Kozina), klavir in njegov razvoj (Trost) ter orgle (Dugan). Kakor lani, tako je priredila Ljudska univerza že letos dva otroška večera z glasbenimi točkami. K prireditvam, ki so namenjene mladini, je še šteti

generalne vaje «Glasbene Matice» ter «Drave», kamor so imele šole dostop.

Promenadne koncerte je absolvirala vojaška godba, v njeni odsotnosti pa tudi ostale naše godbe.

Beethovnova proslava se je izvršila za naše razmere na prav dostojen in obenem poučen način. Vse tozadevne prireditve so se lepo izpopolnjevale in dobila se je prav pregledna slika ustvarjanja velikega genija.

V celoti moramo zabeležiti letos napredek v koncertnem življenju in to v kvantitativnem, kakor v kvalitativnem oziru.

B. Opera in opereta. Proizvajale so se v letošnji sezoni sledeče opere, ki so bile za Maribor novitete (v oklepajih s številom predstav): Leoncavallo — Pagliacci (7), Mozart — Bastien in Bastienne (7), Massenet — Manon (9), Puccini — Madame Butterfly (9), Verdi — Rigoletto (7). Število opernih večerov je bilo 52, med temi 7 večerov z dvema muzikalnima deli: Pagliacci in Bastien). Operete so se proizvajale sledeče, in sicer kot novitete: Granichstaedten — Orlov (15), Offenbach — Lepa Helena (4), Jarno — Logarjeva Krista (8) in kot reprize: Strauß — Cigan baron (9), Kálmán — Čardaška kneginja (4), Kálmán — Grofica Marica (11), Lehár — Vesela vdova (5), Fall — Veseli kmetič (7). Število operetnih predstav je bilo 61. Celokupnih muzikalnih večerov je bilo 93 (52 + 61). Napram lanski sezoni se je število muzikalnih predstav pomnožilo za 22. (Drama zaznamuje 98 predstav napram 85 lanskim.)

Obisk izkaže povprečno 352 posetnikov na eno muzikalno predstavo in 265 na eno dramsko. Povsem je število prodanih vstopnic letos večje nego lani.

Gledališka sezona pomeni letos, v primeri z lansko, napredek in to v prav tako kvantitativnem, kakor v kvalitativnem oziru. Pomnožil se je repertoar in pomnožilo se je število predstav. Publika je dokazala svoje zaupanje do zavoda z naraščajočim obiskom. Je to uspeh smotrenega delovanja opernega ravnatelja A. Mitrovića, ki je v tej sezoni zopet nastopil svoje nadvse težavno in odgovorno mesto. Slavil je letos 25letnico svojega delovanja kot dirigent. Pri tej priliki se je pokazalo, kakšno vsestransko spoštovanje uživa. Upamo, da se posreči za prihodnjo sezono zasigurati obstoj naše opere, ki je v našem obmejnem mestu izrednega kulturnega pomena.

Razno.

Ravnatelj stolnega kora in orglarske šole ter urednik «Cerkvenega Glasbenika» Stanko Premrl je bil povodom petdesetletnega jubileja Cecilijinega društva imenovan za častnega konzistorijalnega svetnika ljubljanske škofije. Čestitamo!

Državni izpit iz glasbe sta napravila mariborski stolni kapelnik Ivan Gašparič na Dunaju in skladatelj Karlo Adamič iz Križevcev v Zagrebu.

Uspehi skladatelja Slavka Osterca v Pragi. V juniju se je vršil v Pragi koncert absolventov kompozicijskih šol praškega konservatorija. Znani skladatelj in propagator četrtinske glasbe Alojz Hába je pisal oceno o tem koncertu v «Československi republiki» (18. junija 1927) in ocenjuje dela Slavka Osterca takole: «Izklesana umetniška osebnost je Slavko Osterc, Jugosloven, bržčas najnadarjenjši umetnik iz jugoslovenskega skladateljskega naraščaja. Učil se je glavno iz glasbene prakse svetovne moderne. Obvlada moderni zvok, polifono tehniko, toda izraža lastne misli. V pesmih «Oh, zaljubljen sem» (osem anekdot Ch. Chaplina za glas in 11 solo-instrumentov) in v štirih karikaturah za pikolo, klarinet in fagot, je dobrodušen humor; v godalnem kvartetu čutimo agresivno ritmično živahnost in plastiko melodičnih misli (v 1. in 3. stavku), v srednjem stavku (Lento) je naravnost Beethovenska globina, moška resnost. Od tega umetnika pričakujem resnih umetniških činov.» Po koncertu so prireditelji glasbenih večerov naprosili Osterca za dovoljenje, da smejo njegove skladbe zopet izvajati v Pragi; A. Hába, ki je član razsodišča za mednarodne festivale v Frankfurtu pa mu je naročil, naj pošlje prihodnje leto svoje stvari tja. Razen tega je stopil Hába v stik z dunajsko «Universal Edition» v svrhu tiska teh skladb. Osterc je letos absolviral tudi tečaj četrtinske glasbe in so

njegove skladbe iz te stroke predvidene razen Prage tudi za vsakoletne četrtinske koncerte v Parizu, Londonu in Berlinu.

Višjemu kapelniku dr. Josipu Čerinu je nanagloma umrla soproga Tina. Ob bridki izgubi naše sožalje!

Priljubljeni operni tenorist Josip Rijavec je pod sijajnimi pogoji angažiran na mestno opero v Berlinu.

Naš rojak tenorist Ado Darian-Moric, ki je letos končal svoj pevski študij pri dunajskem pevskem učitelju Wolfu, je prejel več ponudb od nemških gledaliških odrov v Nemčiji, na Českoslovaškem in v Švici. Za prihodnjo sezono je angažiran kot prvi lirski tenor na opero v Teplitz-Schönau, ki je drugo največje gledališče v Českoslovaški. Na Dariana je bil opozorjen tudi operni direktor iz Züricha, ki ga je povabil k sebi ter ga je angažiral za vrsto gostovanj v Zürichu začetkom prihodnje gledališke sezone. — Darian je že ponovno uspešno gostoval tudi na ljubljanski operi.

Na pokrajinski razstavi v septembru so priredili gledališko razstavo, ki naj bi bila osnutek za gledališki muzej. Žela je splošno pohvalo, dasi prostor in razsvetljava za ta namen nista bila primerna.

V Idriji je praznoval sedemdesetletnico svojega rojstva in tridesetletnico dušnopastirskega in prosvetnega delovanja tamošnji dekan, monsignor Mihael Arko, odličen glasbenik in pevovodja, ki je mnogo storil za napredek cerkvene in svetne glasbe v Idriji. Mnogobrojnim njegovim čestilcem se tudi mi pridružujemo z iskrenimi čestitkami!

Našem uredniku Zorku Prelovcu je v Idriji umrla mati Marija. Bila je vzorna žena, blaga mati, ki je živela le za svojo družino. Blag ji spomin!

Listnica uredništva in uprave.

Evo Vam številke slovenskih narodnih pesmi! Prečitajte članek skladatelja Emila Adamiča! — Gradiva smo prejeli dovolj, da bi mogli izdati številko na 24 straneh, toda naš finančni minister je zbog pomanjkanja denarja načrt preprečil. Par pesmi — tudi za moški zbor — pride na vrsto v prihodnjem zvezku. Žal, da pogrešamo med gojitelji narodne pesmi dva najzaslužnejša in najznačilnejša naša harmonizatorja, in sicer Oskarja Deva in Marka Bajaka, ki se našemu opetovanemu vabilu in prošnji za prispevke nista odzvala. Prihodnji zvezek, ki izide začetkom decembra, bo prinesel poleg novejših skladb tudi dva še neobjavljena moška zbora: dr. Gustava Ipavca, dr. Anton Schwab pa priobči svoje spomine na brate Ipavce.

Vsem cenjenim naročnikom, ki na ponovno prošnjo za drugo poluleto še niso poravnali naročnine, današnje številke nismo več poslali.

G. I. P. v C. Lepa je nova nagrobna J. Pavčiča, ki je izšla v založbi šentjakobske knjižnice, priporočljiva pa tudi istega skladatelja nagrobna «Gozdč je že zelen», ki je izšla v založbi muzikalij pevskega društva Ljubljanski Zvon.

G. A. F. v K. Partituro Adamičevega mešanega zbora «Zrelo žito» («Zbori» št. 2 iz leta 1925.) za spremljavo z malim orkestrom ima pevsko društvo «Zvon» v Trbovljah.

Pevskim društvom in zborom! Če želite, da v «Zborih» poročamo o Vašem delovanju, o Vaših nastopih, sodelovanjih, občinih zborih, naj nas Vaši tajniki vedno obveščajo. Naznanite nam Vaše odbore, pošljite nam vzporedne Vaših prireditev!

Prvi letnik «Zborov» (1925) bo kmalu pošel. Ker ga ponatisniti zaradi prevelikih stroškov ne moremo, bodo na razpolago pevskim zborom le partiture zborov, ki so še ostale. Dobi se pa še kompletni drugi letnik (1926). Vse v «Zborih» priobčene skladbe so naprodaj po 1 Din za dve strani. Ker je vsako pomnoževanje in litografiranje glasov prepovedano, kupite notni material za ves zbor, saj je cena nizka, svoj arhiv pa obogatite z ličnimi notami.

Podpirajte naše glasbene liste «Cerkveni Glasbenik», «Pevca» in «Zbore»! Pridobite jim novih naročnikov!

Urednikov zaključek 1. oktobra 1927.

GOR ČEZ JEZERO...

(Narodna.)

Harm. Matej Hubad
(Ljubljana.)

Lelo mirno.

Sopr.
Alt.
Napev
v altu.

1. Gor čez je_ze-ro, gor čez gmajnico, kjer je dragi dom zmojo zi-balke,
 2. Ksem se majhen bil, sem bil dro vesel, sem več ba-rti ktero pesem pel;
 3. Hi-sa o-ci na, ljuba mamica, oh, da' na-šel še en-krat oba;

1.
Tenor
2.

1. Gor čez je_ze-ro, gor čez gmajnico, kjer je dragi dom zmojo zi-balke
 2. Ksem še majhen bil, sem bil dro vesel, sem več ba-rti ktero pesem pel;
 3. Hi-sa o-cina, ljuba mamica, oh, da' na-šel še en-krat oba;

1.
Bas
2.

kjer so me zibali ma-mi-ca moja in pre-pe-vali: haji, ha-jo!
 zdaj vse ni nulo je, nič več pel ne bom, zdaj ni več moj ljubi, dragi dom.
 da našel bi jo še ma-mi-co moja, pa bi spevlal speh: haji, ha-jo!

kjer so me zibali ma-mi-ca moja in pre-pe-vali: haji, ha-jo!
 zdaj vse ni nulo je, nič več pel ne bom, zdaj ni več moj ljubi, dragi dom.
 da našel bi jo še ma-mi-co moja, pa bi spevlal speh: haji, ha-jo!

PRLEŠKA št. 1.

(Narodna.)

Harm. D^r. Anton Schwab
(Celje.)

Mešan
zbor.

Pri so-se-di se že ka-di, kaj došja¹⁾ bo-de sko-ro orač, vsakš²⁾i se to-ga
L-go-ri-ce le-po vün-di-ši, kaj br-ta le-po spet cve-ti, vsakš²⁾i se to-ga

ve-se-li, kaj³⁾ do-bju bo-de pr-hkih po-gač, al' be-daj ni-je mu ku-ko-ve-d, ve-se-lo za-po-
ve-se-li, kaj gro-zd-je k-malo ob-ro-di, pa doš-ja deš-ko-ro-je se-n-ski čas, bo be-ko lo iz-la-g-va

-pe-va-la: Ku-ku, ku-ku-ku, ku-ku-ku, ku-ku-ku, ku-ko-ve-d.
vin-or-gla-ž: Ku-ku, ku-ku-ku, ku-ku-ku, ku-ku-ku, ku-ko-ve-d.

Op. 1.) bo prišel, 2.) vsak, 3.) ker, 4.) futurum, 5.) sod.

6.) dimnik

PRLEŠKA št. 2.

(Narodna.)

Harm. Dr. Anton Schwab
(Celje.)

Veselo.

1. Sliša-lu sem ptičkopet, za-pela je ku-ku, } ktera more
2. Dekle paslo je ovce, za-čelo zvezde štet, } ku-ku } rado b'lo bi
3. Kaj te bom po-slušala, za norca me i-maš, } kaj te bom po-

nek bo bit, ki poje takle po, ku-ku. To je go-to-vo kukovca, k'je
zre-delo, ke-daj bo treba v mrež, kuku. Zglasi-la se je kukovca, prav
slušala, za norca me i-maš, ku-ku. A kukovca je kukala, na

mojga sr-ca ljubi-ca,
žalostno za-ku-kala: Ku-ku, kuku, ku-ku, kuku, ta-ko je kuka-
rejci se je gugala:

Ta: ku-ku, kuku, ku-ku, ku-ku, Ta-ko je kuka-la.
kuku,

PRLEŠKA št. 3.

(Narodna.)

Harm. D^r. Anton Schwab
(Celje.)

Veselo-saljivo.

*mf**poco it.**allegro.*

1. Ba-ba i-de na gosti, ku-ki-ca, De-da pa doma pusti, kukica,
2. Ba-ba pride na gosti, ku-ki-ca, Ded pa že zavrat' stoji, kukica,
3. Ded je babo vroč obesja, ku-ki-ca, Ba-ba vroč bridni visi, kukica,

Tü osta-ni sta-ri hrt, dokler ne pride po te snrt, kuki-ca.
Baba deda zagle-dála, Te šta se ta vünstirala, kuki-ca.
Baba zrola dol le-te-la, deda vsega pokade-la, kuki-ca.

6.) dimnikPripomba:

Pri koncertih naj se te pesmice pojo zaporedoma, koč so napisane z vsemi kriticami in kar je najvažnejše, da ostane tudi harmonizacija pristna, kakor jih narod poje - s spremljevanjem harmonike na meh.

Ta med Slovenci najbolj narodni instrument naj bi pri tej priliki naše vstop v koncertno dvorano in mislim, da se ne bo izkazal nehvaležnega.

Vse kar se nahaja med narodom, lahko najde vstop v umetnost: najbolj raztrgana koča je lahko temeljni vzor za najkrasnejšo vilo; zakaj bi boraj ne našla vstopa v umetniški hram harmonika? Saj žnjo se družijo vsaki vesel in pomemben dogodek med priprostim Slovenci, - moramo ji biti hvaležni.

Pesmi sem zapisal leta 1917 v mojem vinogradu pri Ormožu. Pele so se od priprostega, neizobraženega mešanega zbora, bistveno od žensk dvoglasno in pa s spremljevanjem harmonike. Zapisal sem jih v gibanju se vsemu, kar bi jim jemalo pristen naroden značaj. Tretja pesem je videti, ako se jo čita, robat.

A če se jo poje, pokaže svojo pravo vele-šegavo lice, šegavost, ki je lastna Prlekom; toda neobhodno potrebno je, da pride tu do veljave - harmonika.

OJ, DOBRO JUTRO, MAMICA...

Andante, spriprosto tragiko.
(Polzbor)

Harm. Ludovik Lepič
(Ljubljana).

Sopran in alt.
Tenor.
Bas.

1. Oj, dobro ju-tro mamica, o, kje je pa Jo-ha-ni-ca?, Jo-

- 2. Če pa Jo-han-ca vmrla bo, pa pojdem jaz, u grob za njo. „Če-
- 3. - Stir-dekle-ta pride-jo, Jo-hanca bel' o-bleče-jo. Jo-
- 4. - Stir-je fan-ti pride-jo, Jo-hanca v tru-go de-ne-jo. Jo-
- 5. - Stir-du-hovni pride-jo, Jo-hanci grob po-žegnajo; Oj

Ves Zbor Refrain.

1. ha-ni-ca bo-la-na je, za gvišno vmr-la bo. Jo-

- 2. pa ti pojdes v grob za njo, nazaj te več-ne bo. mf Ce
- 3. hanco bel' o-bleče-jo, na pare de-ne-jo. Jo
- 4. hanco v tru - go de-ne-jo, na britof ne-se-jo. Jo
- 5. le-ži, lež', Jo-hanca zdaj, da prideš v sve-ti raj. Oj,

1. ha-ni-ca - bo-la-na je, za gvišno vmr-la bo."

1. ha-ni-cā - bo-la-na je, za gvišno vmr-la bo."

- 2. pa ti poj - des v grob za njo, nazaj te več ne bo."
- 3. hanco bel' o - bleče-jo na pare de-ne-jo.
- 4. hanco v tru - go de-ne-jo, na britof ne-se-jo.
- 5. le-ži, lež', Jo-hanca zdaj, da prideš v sve-ti raj.

NARODNA NAPITNICA.

(Belokranjska.)

Priredil Josip Pavoič
(Ljubljana.)

Veselo in živahno.

te_ če kakor maslo

Mešan
zbor

I) Vince je pri- rastlo,
(poluštnem okusu, toda
v narodnem duhu!)

vin- ce je pri- rast- lo, vin- ce je pri-

- rast- lo, te_ če ka- kor mas- lo, je mas- lo, je mas- lo to

vince boldraž- ko, je mas- lo, je mas- lo, je mas- lo, to

Moški zbor.

II.) vince baldraž- ko! Vince je cre- ti- lo, cre- ti- lo di- ša- lo

vince je cre- ti- lo
Mešani zbor.

Moški zbor

vince je cre- ti- lo, cre- ti- lo di- ša- lo, vince je cre-

ti lo, cre-ti lo di-ša lo, di-ša lo, di-ša lo to

vince to boldraško

vin-ce bol-draž ko di-ša lo, di-ša lo to

vince boldraško di-ša lo to

vince to boldraško

III.)
vince boldraž-ko! Vince je cre-ti lo sr-ce je že-le lo

la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la

Vin-ce je cre-ti lo sr-ce je že-le to la

la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la

vince je cre-ti lo sr-ce je že-le to

ENA TIČKA PRILETELA.

Priprosto, ne počasi.

(Narodna.)

Priredil Zorko Prelovec
(Ljubljana.)Mešan
zbor.

Ena tička prile - ta, ena drobna ti - či - ca, in je prav le - po za -

Ena tička prilete - la, ena drobna tičica, in je prav le -

I.
drugič počasi.

II. Moški zbor, hitreje

pe - la, mi sr - cev to - la - ži - ta, in je ta. In ta ko mi je za - pe - la in ta -

- po za pe la, mi sr cev to - la - ži la.

I. bas espress.

tehtno s poudarki

I.
drugič počasi.

II.

- ko po - ve - da - la, dalj u - bezen je bo lezen, k se o - zdravi ti ne da, dalj u - da.

Počasi in mirno.

Morje su - ho prej po - sta - ne, sonce pre je o str - mi, živahno, tehtno in spov.

Meš.
zbor.

Morje su - ho prej po - sta - ne, sonce pre - je o str - mi, ko tju - be - zen prava

Morje su - ho prej po - sta - ne, sonce pre - je o str - mi, ko tju - be - zen prava

Morje su - ho prej po - sta - ne, ko tju - be - zen

dar kom.

I.

II.

vgasne, kadar enkrat za go - ri, ko tju - enkrat za go - ri.

prava vga sne, kadar enkrat za go - ri, ka - dar enkrat za - go - ri.

PREIZKUŠNJA ZVESTOBE.

(Mešan zbor.)

(Stilizirana narodna pesem)

Emil Adamič

(Ljubljana.)

Livahno.

mf

I.
Tenor

Zu - naj je pol - no - či, sneg mi vo - braz le - ti,

mf

II.

Zu - naj je polnoči, sneg mi vo -

mf

I.
Bas

Zu - naj je polnoči, sneg mi vo - braz le - ti,

mf

II.

Zu - naj je polnoči, sneg mi vo -

f zu - naj je pol - noči - no - či, *mf* sneg mi vo -
f braz le - ti, *f* zu - naj je pol - noči - no či,
f zu - naj je pol - no - či - no - či, *mf* sneg mi vo -
f braz le - ti, *f* zu - naj je pol - no - či - no - či,

f accel.
 — braz le-ti, le-ti, zu naj je polno-či, snegvobraz le-ti,
mf
 sneg mi vo-braz le-ti, le-ti, zu-naj je pol-noči, sneg
f
 — braz le-ti, le-ti, zu-naj je polnoči, snegvobraz le-ti,
mf
 sneg mi vo-braz le-ti, le-ti, zu-naj je pol-noči, snegvobraz

decresc. ritard. *a tempo*
 snegvobraz le-ti;
decresc. ritard.
 le-ti;
decresc. ritard.
 snegvo-braz le-ti;
decresc. ritard.
 ti, snegvo-braz le-ti;
mf a tempo
 pri-di oj, deklica, du-ri od-
a tempo
 pri-di oj, deklica, du-ri od-
mf
 pri-di oj, dekli-ca,

f
 pri-di oj, de-klica, *mf* du-ri od-pri!
f
 pri, pri-di oj, deklica, *mf* du-ri od-pri!
f
 pri, pri-di oj, deklica, *mf* du-ri od-pri!
f
 du-ri od-pri, pri-di, *mf* du-ri od-pri!

Sopran

mf
Du-ri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet,

Alt. *mf*

Du-ri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet,

Tenor

mf
Du _____ ri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet,

Bas.

mf
lju bi b'me karal spet,

duri ne smem odpret', lju-bi b'me karal spet,

du _____ ri ne smem odpret', lju _____ bi b'me karal spet,

duri ne smem odpret', lju-bi b'me karal spet,

du _____ ri ne smem odpret', lju _____ bi b'me karal spet,

hiteti

v tempu

duri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet, duri ne
hiteti v tempu

duri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet, du _____
hiteti v tempu

duri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet, duri ne
hiteti v tempu

duri ne smem odpret', ljubi b'me karal spet, du _____

smem odpret', ljubi, ljubi bime karal spet, du ri ne
ri nesmem odpret', lju bi bime karal spet, du ri ne
smem odpret', lju bi bime karal spet, du
ri ne smem odpret' lju bi bime karal spet, du

hiteti
hiteti
hiteti

smem odpret', lju bi bime karal spet, lju
smem odpret', lju bi bime ka ral spet, lju
ri ne smem odpret', lju
ri ne smem odpret', lju

široko
ff široko
ff široko
ff široko

bi bime ka ral spet.
bi bime ka ral spet.
bi bime ka ral spet.
bi bime ka ral, ka ral spet.

v tempo

mf O-čka in mamica, lahko zve-do, o-čka in

v tempo

mf O-čka in mamica, lahko zve-do, o-čka in

v tempo

mf Spet! O-čka in mamica, lahko zve-do,

v tempo

mf Spet! O-čka in mamica, lahko zve-do,

Široko

p mamica lahko zve-do.

Široko

p mamica lahko zve-do.

Široko

I. Tenor

f o-čka in mamica lahko zve-do. *p* Skušnjo pre-bi-la si,

II. Bas

f o-čka in mamica lahko zve-do.

nitebi

f Skušnjo pre-bi-la si, *nitebi*

nitebi

mf zve-sto-lju-bi-la si, *f* skušnjo pre-bi-la si,

nitebi

f zve-sto-lju-bi-la si, *f* skušnjo pre-bi-la si,

*zadrževati**zelo široko.**v tempu*

ff zvesto lju — bi — la si! *fff* Lju — be — mu, *p*

ff zvesto lju — bi — la si! *fff* Lju —

ff zvesto lju — bi — la si! *fff* Lju —

ff zvesto lju — bi — la si! *fff* Lju —

zadrževati *zelo široko* *v tempu* Lju — be — mu,

rit. cresc. de — kli — ca, zdaj le od — pri! *mf* Lju — be — mu, *mf*

be — mu od — pri! *f* Lju —

be — mu od — pri! *f* Lju —

de — kli — ca, zdaj le od — pri! — *f* Lju — be — mu,

počasi do konca

de kli ca, zdaj le od pri! *ff*

be — mu od — pri! *ff*

be — mu od — pri! *ff*

de — kli — ca, zdaj od — pri! *ff*

PEVSKO DRUŠTVO „LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI.

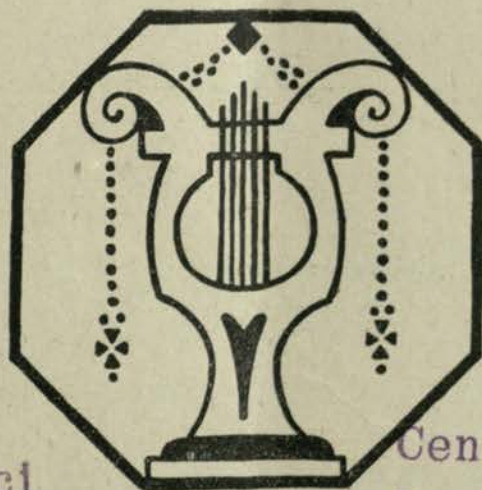

Josip Pavčič:

LENKA

(O. Zupančič.)

Mešan zbor s klavirjem.

Pravkar izšlo
pročite po dopisnici

Cena partituri Din. 12.
Partitura za zbor Din.

1927

Založilo in izdalo pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“.
Vsako pomnoževanje in litografiranje glasov je po zakonu prepovedano.

Najboljši šivalni stroj

in kolo je edinole

Josip Petelinc-a

znamke

GRITZNER

ADLER

za rodbino, obrt in industrijo,
istotam najboljši švicarski
pletilni stroj

Pouk v vezenju in krpanju
nogavic in perila vsak čas
brezplačen.

Posamezne dele za šivalne
stroje in kolesa, pnevmatika,
igle, olje.

Najnižje cene, najlepše
opreme, večletna garancija,
tudi na mesečna plačila.

Edinole

LJUBLJANA

Telef. 913

blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

NOGAVICE

žepni robci, kravate, kloti v raznih bar-
vah, šifoni, dežniki, palice, nahrbtniki,
razni svilnati trakovi v raznih barvastih
kvalitetah, mila, rokavice, jedilno orodje,
aluminij in srebro, žepni noži, škarje
lasostrižnice, kompletne potreb-
ščine za šivilje, krojače, čevljarje,
tapetnike in sedlarje najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi v bližini Prešernovega spomenika.

NAŠA PRAVA DOMAČA

KOLINSKA
CIKORIJA

JE IZVRSTNA

«GROM»

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU

«LJUBLJANA»

KOLODVORSKA ULICA 41

NASLOV BRZOJAVKAM:
«GROM»

TELEFON INTERURBAN
ŠTEV. 454

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ljubljana, Dunajska cesta

Brzjavni naslov; Banka Ljubljana

USTANOVLJENA 1900

Telefon števil. 261, 413, 502, 503 in 504

Delniška glavnica Din 50,000.000.— Skupne rezerve okrog Din 10,000.000.—

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Gorica, Trst

AGENCIJA: Logatec

Se priporoča za vse bančne posle

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA
ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

ZAVARUJE

PROTI OGNJU,
TATVINAM, NEZGODAM ITD.
TER NA DOŽIVETJE IN ZA
SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

Litografija Čemažar in drug LJUBLJANA

Masarykova cesta
(poleg Ranzingerja)

razmnožuje note po zelo
solidnih cenah

ter izdeluje vsakovrstna druga lito-
grafska dela kakor etikete, lepake,
delnice itd.

Glasbene priloge „ZBOROV“ so
natisnjene v
litografiji Čemažar in drug.

OBRTNA BANKA v LJUBLJANI

CENTRALA: KONGRESNI TRG 4 & PODRUŽNICA: LJUTOMER

TELEFON ŠT. 508

RAČUN PRI POŠTNI HRANILNICI, PODRUŽNICI v LJUBLJANI, ŠT. 12.051

TELEFON ŠT. 508

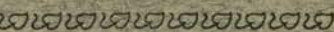
DAJE KREDITE v OBRTNE SVRHE, POSPEŠUJE USTANAVLJANJE OBRTNIH IN INDUSTRIJSKIH
PODJETIJ, IZVRŠUJE VSE BANČNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE.

VLOGE NA KNJIŽICE IN NA TEKOČI RAČUN SE OBRESTUJEJO KAR NAJUGODNEJE, VEZANE
VLOGE PO DOGOVORU PRIMERNO VIŠE.

Tordka Ivan Perdan nasl.

Glavni založnik: v Ljubljani

Ciril-Metodovih ožigalic in Ciril-Metodovega čaja v
zavitkih. Najnižja cena in točna postrežba.

V zalogi vedno:

najfinejše namizno olje, kava, riž, čaj, mila, žganje,
kakor tudi vse drugo špecerijsko blago na drobno
in debelo po najnižjih cenah.

ANT. KRISPER

LJUBLJANA

MESTNI TRG 26

STRITARJEVA UL. 3

GALANTERIJA, PERILO,
PLETENINE IN ČEVLJI